

Politikarar og vinnulívið

TAD er einki dulsmál, at ágangurin og ónøgðin við politikararnar er stór í hesum døgum, serliga nú landið alt er í kreppu. Veljarakanning, sum varð gjørd herfyri, visti eisini, at veljararnir eru sera ónøgdir ikki bert við verandi samgongu, men eisini við politikarar sum heild. At tann nýggi føroyski flokkurin bert stóð til at fáa lutvíst fáar atkvøður sigur okkum eisini, at fólk vissuliga hevur misálit á okkara politikarum.

TAD visir seg ofta, at slík reaktión virkar sum en ketureaktión. Ónøgðin bara veksur og veksur, samstundis sum kreppan veksur. Sjálvandi hava politikarar stóra ábyrgd

av gongdini í samfelagnum, men tað er ikki rætt at geva teimum skyldina fyri allar trupulleikarnar og allar vanlukkurnar. Og skulu vit tí geva landsstýrismanninum Jóannes Eidesgaard rætt, tá hann í samrøðu við Sosialin sigur, at politikararnir kunnu ikki standa til svars fyri alt.

OG her kemur ein av okkara fremstu vinnulívsmonnum honum til hjálpar. Við Sosialin í dag, sigur stjórin á Føroya Fiskasølu, at tað er ikki rætt bara at geva politikarum skyldina fyri alt og bara at krevja av teimum, at teir skulu gera hetta og hatta osfr. Hann eftirlýsir einum meira virknum vinnulívi, sum torir at taka í egnan barm og sjálvt bróta upp úr nýggjum.

HETTA eru sera áhugaverd orð, sum heilt givið munnu fløva hjá

teimum politikarum, sum halda, at teir í mongum førum eru órættvíst viðfarnir og dømdir. Og givið er tað, at nakað er um tosið hjá fiskasølustjóranum. Tí tað nyttar ikki bara at fara til tað almenna, tá okkurt skal fáast uppá beinini og bara at geva tí almenna og politikarunum skyldina, tá einki riggar.

LANDIÐ er í kreppu og øll royna at spara. Men ein kann ikki bara spara seg burtur úr eini kreppu. Ein kann lættliga spara seg í hel. Neyðugt er at arbeiða við miðvísu og positivum ætlanum á vinnulívsøkinum samstundis sum roynt verður at spara, rationalisera og effektivisera bæði innan tað almenna og í samfelagnum sum heild. Vit kunnu bert taka undir við fiskasølustjóranum, tá hann sigur, at fiskasølur og stórar fyrirkur, sum framvegis eiga pengar, mugu taka seg um

reiggj og gera iløgur í eitt nú royndarfiskiskap eftir alternativum fiskasløgum. Hetta — saman við góðsking og innkeypi av fiski — er einasta gongda leið, skal pláss verða fyri 50.000 fólki í Føroyum.

TAD er einki at ivast í, at landsstýrið tekur undir við hesum frálíka hugskoti. Landsstýrið eigur so sjálvandi eisini at vera við so ella so, men politikkurin má vera, at landið bara gongur inn í nýggj projekt við eingangsinnspæring. Hetta er júst tann kós sum fiskiðnaðarmálaráðgjafi Javnaðarflokksins í Tinganesi hevur sett sær fyri at stýra eftir, so tað má sigast at vera gleðiligt, tá landsstýrisins vinnulívs-politikur samsvarar við ynskini og sjónarmiðini hjá okkara leiðandi vinnulívsfólki.

Fundir í gjár

»Sparinevndin« royndi aftur í gjár at fáa avtalur við starvsfólk, og fakfeløgini, sum hava limir á Landssjúkrahúsinum, royndu í sínum lagi at koma fram til eina felags støðu til útspælið frá landsstýrinum

Eftir at alt fundarvirsemið varð stöðgað týsdagin orsakað av ósemjuni millum landsstýrið og sjúkrahúsléisluna, varð roynt aftur í gjár.

»Sparinevndin« fundaðist við starvsfólkabólkar, og fakfeløgini, sum hava limir á Landssjúkrahúsinum, sótu tey flestu á fundi í hølunum hjá sjúkrasysturum.

Fundirnir vóru ikki

lidnir tá blaðið fór til prentingar, so vit fingur ongur niðurstøður við.

Prinsipiellir spurningar

Fakfeløgini vildu hvørki siga hvat tey fundaðust um, ella hvat tey royndu at koma fram til.

Men hvør stóða teirra verður til útspælið hjá landsstýrinum, er rættiliga áhugavert.

Frá fundinum hjá fakfeløgnum í gjár. Nógva starvsfólk vilja hava fakfeløgini uppá samráðingarnar við landsstýrið, tí tey eiga sera nógv avspáking til góðar og ívást tí í um tað yvirhøvur letur seg gera at taka frá við ongari løn í kanska tvær vikur, umframt at avspáka tað, tey eiga

Mynd: Kalmar

Tí stóðan er ikki tann sama sum hjá t.d. Lærarafelagnum, sum henda dagin gekk við til at halda frið við ongari løn.

Her snýr tað seg jú ikki um allar limirnar hjá fe-

løgnum. Spurningurin er, um fakfeløgini kunnu ganga við til, at limir teirra á einum arbeiðsplássi Landssjúkrahúsinum - t.d. skulu avspáka við ongari

løn, ella fara niður í løn.

Kunnu fakfeløg ganga við til, at nakrir av limum teirra arbeiða undir verri treytum enn tað, sátmálin ásetir? Tað er ein rættiliga áhugaverdur, prinsipiellur

spurningur, sum møguliga varð svaraður í gjár.

s-s-

Sosialurin — fimm ferðir um vikuna!